



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23337/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Грујичић, адвокат из ..., ради утврђења права службености, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2110/22 од 07.03.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2110/22 од 07.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2110/22 од 07.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2110/22 од 07.03.2023. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П 1902/16 од 25.05.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се установи право стварне сталне колске службености, као и службености пешице, возилима и машинама преко катастарске парцеле .. КО ..., власништво тужене ББ у корист катастарске парцеле број .., власништво тужиоца АА, са ближим означавањем димензија и начина простирања; да се тужилац обавезе да туженој на име накнаде за установљену службеност исплати 25.162,50 динара; те тужилац обавезан да туженој надокнади парничне трошкове од 262.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Тужилац је обавезан да туженој надокнади трошкове другостепеног поступка од 10.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је, на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са наводом да постоји потреба да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање стицања права службености пролаза по правном основу одржаја, односно конституисања службености пролаза одлуком суда, у смислу одредби чланова 53. и 54. Закона о основама својинскоправних односа, условљено је чињеничним утврђењем у сваком конкретном случају. У конкретном случају по чињеничном утврђењу тужена се све време противила коришћењу пролаза од стране тужиоца преко своје парцеле, а постављеним тужбеним захтевом тужилац захтева конституисање службености супротно начелу рестрикције, па по оцени Врховног суда код овако утврђених чињеница и релевантног права не постоје правна питања која би налагала обавезу одлучивања о изјављеној ревизији, као о посебној.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, утврђено је да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 30.12.2011. године, вредност предмета спора је 25.162,50 динара и не прелази имовински цензус који овај ванредни правни лек чини дозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**